

være at lønne med fast Gage m. m. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1699 jfr. Sp. 1473 fg.)

Rosenørn-Teilmann: Jeg vil tillade mig at udtale en Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt efter de Oplysninger, der mig bekendt, nu ere tilstede, at vedtage denne Lov i den Skikkelse, hvori den foreligger for det høie Thing. Lovforslaget bestemmer nemlig ubetinget, at fra den 1ste April 1863 bliver Embedet som Borgermester og Auktionsdirektør i Helsingør at lønne med fast Gage af Statskassen; men da den Embedsmand, som er i Embedet, har været i det, førend Loven af 19de Februar 1861 udkom, vil en saadan Bestemmelse ikke kunne træffes, uden at han dertil giver sit Samtykke eller rettere, uden at han derom har ytret Ønske. Lovforslaget er foranlediget ved et Regjeringsudkast, hvorved Sagen var foreslaaet ordnet paa den Maade, at den paagjældende Embedsmand skulde have Alderstillsæg. Han havde nemlig stillet som Betingelse for at gaae ind paa at blive sat paa fast Gage, at der skulde tilstaaes ham et saadant paa 300 Rd., da han har været i Embedet i over 10 Aar; i det andet Thing har man imidlertid ikke villet gaae ind derpaa. Selve Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at give ham Alderstillsæg eller ikke, er nu ikke det, jeg her vil tillade mig at fremhæve; men hvad jeg vil gjøre opmærksom paa, er blot, at da Embedsmanden kun betingelsesvis har ønsket at blive sat paa fast Gage, og den Betingelse, han har stillet, ikke er bleven antaget, troer jeg ikke, at Loven, vedtagen i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, vil kunne faae Gyldighed uden denne Embedsmands Samtykke, og det forekommer mig, at det er lidet passende, om den lovgivende Magt vilde vedtage en Lov, om hvilken det var givet, at den kun vilde kunne faae praktisk Betydning igennem Enkeltmands Samtykke. Det er muligt, at et saadant Samtykke allerede er givet, men i ethvert Fald er saadant ikke mig bekendt; det er ogsaa muligt, at det vil komme under Sagens Behandling i dette Thing. Det er derfor ikke min Agt at ville foreslaae det

høitærede Thing at nægte Sagens Overgang til senere Behandling; men jeg har kun villet tillade mig herved at gjøre opmærksom paa den Mangel, der efter min Mening er tilstede med Hensyn til Lovens endelige Vedtagelse.

Christensen: Jeg maa tilstaae, at den allerede sidste Taler har anført, antager jeg vil blive saaledes, og at det deraf vil fremgaae, at den Hindring imod Loven, som han har gjort gjældende, dog maaskee ikke er tilstede. Naar jeg derfor tager Ordet, er det nærmest for at udtale den Anskuelse, at jeg i det Hele taget finder den Slags Love for Enkeltmand betænkelig, saa at jeg endog saa kunde være meget tilbøielig til under enhver Forudsætning at stemme imod det foreliggende Forslag. Det forekommer mig nemlig, at den Forholdsregel, at sætte juridiske Embedsmænd paa fast Gage, er i sit Princip og ifølge den Erfaring, man allerede har vundet, saa fortrinlig, at der vel kunde være Anledning fra Regjeringens og fra Lovgivningsmyndighedens Standpunkt til en almindelig Gjennemførelse deraf, hvorved man undgik disse enkelte specielle Forandringer, der medføre den løierlige Stilling, at man, som den allerede sidste Taler bemærkede, ifølge Samtykke af en Stats tjener giver en saadan Lov som den, hvorom der her er Tale. Jeg skal imidlertid heller ikke paa dette Stadium af Sagen følge dette videre, da Ministeren ikke er tilstede, og Sagen jo i alt Fald i det andet Thing har vundet Bisfal.

Formanden: Formanden har været underrettet om, at Ministeren var forhindret i at være tilstede; men da der kun var Tale om Sagens første Behandling, og der sandsynligvis ikke er lang Tid tilbage af indværende Session, har jeg ikke taget i Betænkning at sætte den paa Dagsordenen for nærværende Møde.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig,attes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.